

Segon dia: “Benaaurats els pobres en l’Esperit. El regne de Déu és per a ells”

Dèiem ahir que Jesús, quan proclamà les Benaurances –la plana més profunda de l’Evangeli- pensava en Maria.

- Feia un “retrato” de la seva Mare.
- Les havia vist viscudes en la mare.
- Les havia après de Maria.

Doncs, bé. En aquesta novena, mirem aquest retrat de Maria, fet per Jesús. Gaudim. I intentem copiar.

Benaaurats els pobres en l’Esperit. El regne de Déu és per a ells.

Jesús pensava en Maria.

L’havia vist sempre “materialment” pobra, treballadora humil, incansable... però feliç. Sabia Jesús que si va néixer en una cova és perquè Josep i Maria no tenien per pagar un hostal. Però la va veure feliç a la cova. No tenia gairebé res. Però ho tenia tot: tenia Josep i Jesús.

Jesús va aprendre de Maria que la felicitat no està en tenir coses, sinó en estimar. I Maria estimava del tot. Per això... podia no tenir res..., però ho tenia tot. Perquè estimava del tot.

Jesús coneixia molt bé a Maria. Sabia –potser també li va contat la mare- que, quan estava encara en el seu si, Maria a la seva cosina Elisabeth, li havia dit (el Magnificat) que Déu l’havia fet gran perquè la va veure petita. I que per això era feliç i la proclamarien benaurada totes les generacions.

Benaaurats els pobres en l’Esperit. El regne de Déu és per a ells.

Ho va dir Jesús, pensant en Maria. Potser Maria ho va sentir. I devia pensar: “Fill, tens tota la raó” “Els pobres són feliços... perquè... ho tenen tot... El regne de Déu és per a ells”.

Germans i germanes, estem aquí per escoltar Jesús, per pensar en Maria... i aprendre la lliçó. Benaaurats els pobres en l’esperit:

No busquem tenir més i més i sempre més... Busquem més aviat estimar... més i més... i serem feliços, com Jesús, com Maria. Tindrem el regne de Déu.

Quan vegem que altres tenen i poden... i nosaltres no tenim o no podem... alegrem-nos de que altres tinguin i puguin... Déu és amb nosaltres... i aquesta és la riquesa més gran.

Quan vegem que altres no tenen el necessari i nosaltres podem compartir alguna cosa amb ells... pensem que “donar” fa més feliç que no pas “rebre”.

Els pensaments de Déu són molt diferents dels nostres. **Benaaurats els pobres en l’Esperit. El regne de Déu és per a ells.**

Que Maria, pobra i feliç, ens ensenyi la lliçó:

Serem feliços si estimem,

Serem feliços si donem,

Serem feliços si dintre nostre tenim Déu que és més gran tresor.

Maria va sentir aquestes paraules:

“Déu vos salve, Maria, sou **plena** de gràcia; el **Senyor és amb vos**”

Aquest era el seu tresor... i la seva felicitat.

En qui pensaria Jesús, sinó en la Mare, quan deia: **Benaaurats els pobres en l’Esperit. El regne de Déu és per a ells?**